

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Piotr Gensikowski

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Grzybowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. K. N. (1) oraz przedstawiciela Naczelnika (...) w T. D. K.

po rozpoznaniu na rozprawie 29 sierpnia 2017 r., 28 listopada 2017 r., 11 stycznia 2018 r.

sprawy

V. M.

s. N. i M. z domu K., urodz. (...) w miejscowości P. (...), obywatelstwa (...), nie karanego

oskarżonego o to, że:

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą w G. przy ulicy (...), urządził w okresie od 1 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automatach: U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...) oraz w okresie od dnia 14 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automacie (...) ((...) M. (...)) nr (...), w lokalu z automatami przy ul. (...) (...)-(...) G., gry do automatach do gier, wbrew art. 6 ust. 1, art.14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U z 2016 r. poz. 471) bez wymachanej koncesji lub zezwolenia Naczelnika Urzędu **tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.**

o r z e k a :

stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy obowiązujące w brzmieniu do dnia 31 marca 2017 r.

1. Oskarżonego **V. M.** uznaje za winnego tego, że jako prezes zarządu zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki (...) π” z siedzibą w G. przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w okresie od 1 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automatach: U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...) oraz w okresie od dnia 14 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automacie (...) ((...) M. (...)) nr (...), w lokalu z automatami przy ul. (...) w G., urządził gry na automatach do gier, poza kasynem i bez koncesji, a więc wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (t.j. z 2016 r. Dz. U. poz. 471), tj. przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s. i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej z nich za równoważną kwocie 80 zł (osiemdziesięciu) złotych.

2. Na podstawie art. 30 § 1 i 5 k.k.s. oraz art. 31 § 5 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa automatów U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...), (...) ((...) M. (...)) nr (...), przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego w T. pod poz. mag. (...), wraz z trzema kompletami kluczy załączonymi w kopercie do akt sprawy, zarządzając ich zniszczenie,

3. Na podstawie art. 30 § 1 i 5 k.k.s. orzeka przepadek środków pieniężnych znajdujących się w automatach w łącznej kwocie 115,00 zł (sto piętnaście złotych), przechowywanych na koncie organów skarbowych (...)-(...) i (...)-(...).

4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) opłaty,

5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Dnia 1 marca 2016 r. V. M., prezes zarządu (...), na podstawie zawartej umowy najmu powierzchni, wstawił do lokalu przy ul. (...) w G. automaty o nazwie U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...), zaś od dnia 19 marca 2016 r. automat o nazwie (...) ((...) M. (...)) nr (...).

dowód: protokoły instalacji (k. 11-12), kopia umowy (k. 149-150)

Dnia 9 sierpnia 2016 r. funkcjonariusze Służby Celnej przeprowadzili kontrolę w lokalu w G. przy ul. (...), w trakcie której ujawnili oni automaty o nazwie U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...) oraz automat o nazwie (...) ((...) M. (...)) nr (...).

dowód: protokół kontroli (k. 2-4)

Gry na tym automacie miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza. Spółka, której prezesem był V. M., nie miała zezwolenia na prowadzenie działalności na tego typu automacie.

dowód: mail Ministerstwa Finansów (k. 142), protokół kontroli (k. 2-4)

V. M. był do tej pory karany za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

dowód: zapytanie o karalność (k. 165)

Oskarżony V. M., składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego (k. 87-88). Oskarżony w swych wyjaśnieniach podał, że wedle znanych mu orzeczeń sądów i przepisów prawa nie powinien mieć postawionych zarzutów karnych. Wyjaśnień oskarżonego nie podważały zeznania świadka R. P. (k. 27v., k. 142v. -143), świadka J. W. (k. 157), świadka K. M. (k. 156v.), świadka K. N. (2) (k. 157), a także świadka M. E. (k. 167v..). Zeznania tych świadków, którym sąd dał wiarę, dotyczyły głównie przebiegu kontroli w dniu 9 sierpnia 2016 r., a nie tego, czy oskarżony na prowadzenie swojej działalności musiał mieć zezwolenie stosownego organu. Wyjaśnień oskarżonego nie podważały również zeznania świadka P. Ł. na okoliczność podpisania umowy najmu powierzchni lokalu. Zeznania tego świadka znajdowały wsparcie w kopii umowy (k. 149-150). Sąd dał wiarę temu dokumentowi, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości. Losowy charakter gier na automatach wstawionych przez oskarżonego wynikał z treści protokołu kontroli (k. 2-4), a także z zeznań świadków J. W., K. M., K. N. (2) oraz M. E.. Sąd dał wiarę temu dokumentowi, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości.

V. M. został oskarżony o to, że pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) z siedzibą w G. przy ulicy (...), urządził w okresie od 1 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automatach: U. nr (...), (...) (H. (...)) nr (...) oraz w okresie od dnia 14 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. na automacie (...) ((...) M. (...)) nr (...), w lokalu z automatami przy ul. (...) (...) (...) G., gry do automatach do gier, wbrew art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U z 2016 r. poz. 471) bez wymachanej koncesji lub zezwolenia Naczelnika Urzędu Celnego, **tj. popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.**

Biorąc pod uwagę stan prawny obowiązujący w okresie zarzucanym w akcie oskarżenia, a więc od 1 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. sąd, stosując regułę przewidzianą w art. 2 § 2 k.k.s., ocenił zasadność zarzutu z punktu widzenia treści art. 107 § 1 k.k.s. oraz ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązujących w tym okresie. Z tego punktu widzenia należy wskazać, że odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s. podlegał ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządził lub prowadził grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w sprawie należało przyjąć, że oskarżony, wbrew przepisom ustawy, urządził gry na automatach wymienionych w akcie oskarżenia.

Oskarżony **V. M.** w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie ulegało jednak wątpliwości. Wniosek ten wynikał w pierwszej kolejności z treści umowy najmu powierzchni użytkowej lokalu podpisanej przez oskarżonego (k. 149-150), której autentyczności i prawdziwości Sąd dał wiarę. Na tej podstawie sąd przyjął, że oskarżony zawarł umowę, w wykonaniu której do lokalu zostały wstawione automaty wymienione w akcie oskarżenia. Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, gry na tych automatach były niedozwolone. Na podstawie treści protokołu kontroli (k. 2-4), a także na podstawie zeznań świadków **J. W.**, **K. M.**, **K. N. (2)** oraz **M. E.** należało przyjąć, że gry na automatach ujawnionych w trakcie kontroli miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza, a nadto gry na tym automatach przynosiły graczom wygrane pieniądze.

Zdaniem sądu zawarcie przez oskarżonego umowy najmu lokalu w celu urządzania gier, a następnie wstawienie przez inne nieustalone osoby w wykonaniu tej umowy do tego lokalu automatów do gier mających charakter losowy, opłacanie należności za wynajem lokalu należy uznać za urządzenie gier na automacie w rozumieniu użytym w art. 107 § 1 k.k.s. Oskarżony urządzał gry na automatach przy udziale innych osób, które fizycznie wstawiły automat do tego lokalu i zajmowały się jego serwisowaniem, co uzasadniało użycie w opisie czynu przypisanego oskarżonej wyrażen „wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami”.

Ustalenie, że oskarżony urządzał gry na automatach w dalszej kolejności powodowało konieczność rozważenia, czy jego zachowanie miało miejsce wbrew przepisom ustawy. Przytoczone wymaganie przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s., aby prowadzenie gier na automatach, a także urządzenie gier na automatach miało miejsce „wbrew przepisom ustawy” powoduje, że warunków tego typu działalności należy poszukiwać w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Oceniając spełnienie przez oskarżonego tych warunków sąd odwołał się do treści art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Z tego punktu widzenia należało przyjąć, że oskarżony nie spełnił wymagania przewidzianego w art. 14 ust. 1 cytowanej ustawy o grach hazardowych. Wedle dyspozycji tego przepisu w brzmieniu obowiązującym od 3 września 2015 r. do 31 marca 2017 r. urządzanie gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu. Jak wynika z protokołu kontroli oskarżony nie posiadał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automacie w lokalu, w którym ujawniono ten automat (k. 2-4).

Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie należało przyjąć, że oskarżony, jako prezes zarządu sp. z o.o., urządzał gry na automatach poza kasynem i bez wymaganej koncesji, czym wyczerpał znamiona art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Podejmując te zachowania w okresie od marca 2016 r. do sierpnia 2016 r. należało przyjąć, że czynu dokonał z wykorzystaniem takiej samej sposobności w krótkich odstępach czasu, a w więc w warunkach określonych w art. 6 § 2 k.k.s.

Wyczerpanie przez oskarżonego przedmiotowych znamion czynu zarzucanego z art. 107 § 1 k.k.s. w części dotyczącej urządzania gier na automatach poza kasynem bez wymaganej koncesji skutkowało podjęciem rozważań, czy w niniejszej sprawie były wystarczające podstawy do przyjęcia, że zostały przez oskarżonego wyczerpane również podmiotowe znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego. Czyn przestępny określony w art. 107 § 1 k.k.s. można popełnić wyłącznie umyślnie, co oznacza, że dany sprawca musi chcieć albo godzić się z tym, że jego zachowanie wyczerpujące przedmiotowe znamiona czynu zabronionego ma charakter bezprawny. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie oskarżony godził się z tym, że jego zachowanie ma charakter bezprawny. Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego w ocenie sądu należało przyjąć, że oskarżony nie działał pod wpływem błędu co do tego, że nie musiał posiadać zezwolenia na prowadzoną przez siebie działalność w zakresie gier na automacie.

Urządzanie gier na automatach, bez koncesji lub zezwolenia uprawnionego organu, może być rozpatrywane w kategorii błędu co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego (art. 10 § 1 k.k.s.), bądź też w kategorii błędu co do nieświadomości karalności (art. 10 § 4 k.k.s.). Pierwszy z wymienionych błędów wyłącza umyślność działania sprawcy, zaś drugi powoduje wyłączenie odpowiedzialności karnej tylko wtedy, gdy ma charakter usprawiedliwiony.

Zdaniem Sądu urządzenie gier na automatach bez stosownego zezwolenia lub koncesji powinno być rozpatrywane w kategorii błędu z art. 10 § 4 k.k.s. Z tego punktu widzenia nie można było przyjąć, że oskarżony działał pod wpływem przytoczonej postaci błędu. Wyjaśnienia oskarżonego odwołującego się do argumentacji dotyczącej błędu były zdaniem Sądu gołosłowne, gdyż oskarżony nie przedstawił żadnych rzeczowych lub osobowych dowodów na to, że podejmował jakieś indywidualne czynności mające na celu ustalenie, czy prowadzona przez niego działalność jest legalna, czy nielegalna. Oceniając w opisany sposób wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej błędu w zakresie posiadania zezwolenia na urządzenie gier na automacie sąd miał również na względzie czasookres działalności oskarżonego. Przedłożone przez oskarżonego orzeczenia sądowe, w których wyrażano zastrzeżenia co do legalności urządzenia gier na automatach, czy prowadzenia gier na automatach, odwołujące się do braku tzw. notyfikacji przepisów nowelizujących ustawę o grach hazardowych odnosiły się do stanu prawnego obowiązującego do 2 września 2015 r. Tymczasem w niniejszej sprawie chodzi o urządzenie gier na automacie przez oskarżonego w okresie od marca 2016 r. do sierpnia 2016 r., kiedy to wymienione zastrzeżenia były już nieaktualne.

Przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych, karą pozbawienia wolności albo obu karom łącznie. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd na niekorzyść oskarżonego wziął przede wszystkim pod uwagę liczbę automatów, a więc to, że urządzał gry na 3 automatach. Podobnie na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował czasookres urządzania gier na tym automacie od 1 marca 2016 r. do 9 sierpnia 2016 r. Na korzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę jego uprzednią niekaralność za przestępstwa skarbowe. Sąd nie mógł na niekorzyść oskarżonego wziąć pod uwagę dochodów uzyskiwanych z urządzania gier, gdyż nie zostały one ustalone w tym postępowaniu. W świetle całokształtu powyższych okoliczności branych łącznie pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że należało oskarżonemu wymierzyć karę 120 stawek dziennych grzywny. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektywy przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do dość znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionego czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze miesięczne dochody oskarżonego w kwocie ok. 1400 złotych (k. 86v.). Dlatego też Sąd ustalił wysokość jednej stawki kary grzywny za równoważną kwocie 80 zł, a więc wyższą od 1/30 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

O przypadku automatu do gier oraz środków pieniężnych znajdujących się w automacie orzeczono na podstawie art. 30 § 1 i 5 k.k.s. oraz art. 31 § 5 k.k.s. jak w punkcie 2-gim i 3-cim wyroku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) sąd w punkcie 4-tym wyroku zasądził od oskarżonego opłatę. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie miesięczne dochody oskarżonej w kwocie ok. 1400 złotych (k. 86v.) w zestawieniu z tym, że nie ma nikogo na utrzymaniu. Biorąc pod uwagę całokształt dolegliwości finansowych wynikających z wyroku w zestawieniu z wysokością miesięcznych dochodów oskarżonego sąd w punkcie 5-tym na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.